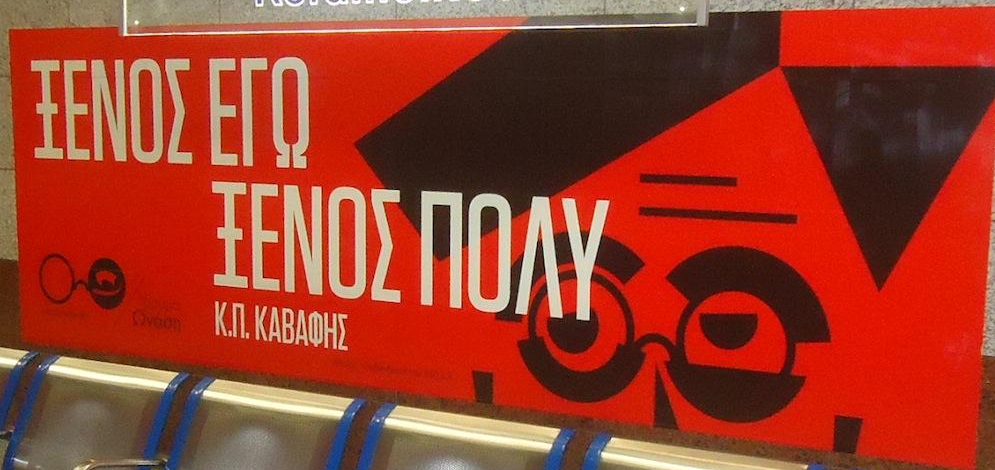

Κεραμεικός
Kerameikos

ΞΕΝΟΣ ΕΓΩ
ΞΕΝΟΣ ΠΟΛΥ

Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

Σκιά και νύξ είν' η Σιγή.

Ο Λόγος, η ημέρα.

Ο Λόγος είν' αλήθεια, ζωή, αθανασία.

Κωνσταντίνος Καβάφης

KARTSON

Ο αρνηθείς
δεν μετανοώνει.

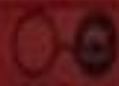
Αν πωτιούνταν πάλι,

οχι θα ζούσε...
ήθελε...

K. Kαβίρας

ΕΙΝ' ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ
ΠΡΑΓΜΑ Η ΒΙΑ

Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΣΤΕΣ ΗΔΟΝΕΣ ΘΑ ΔΩΣΩ

Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

(Τα κείμενά του)

Αν δεν κοιτάς εκεί που θες να
πας, θα πας εκεί που κοιτάς.

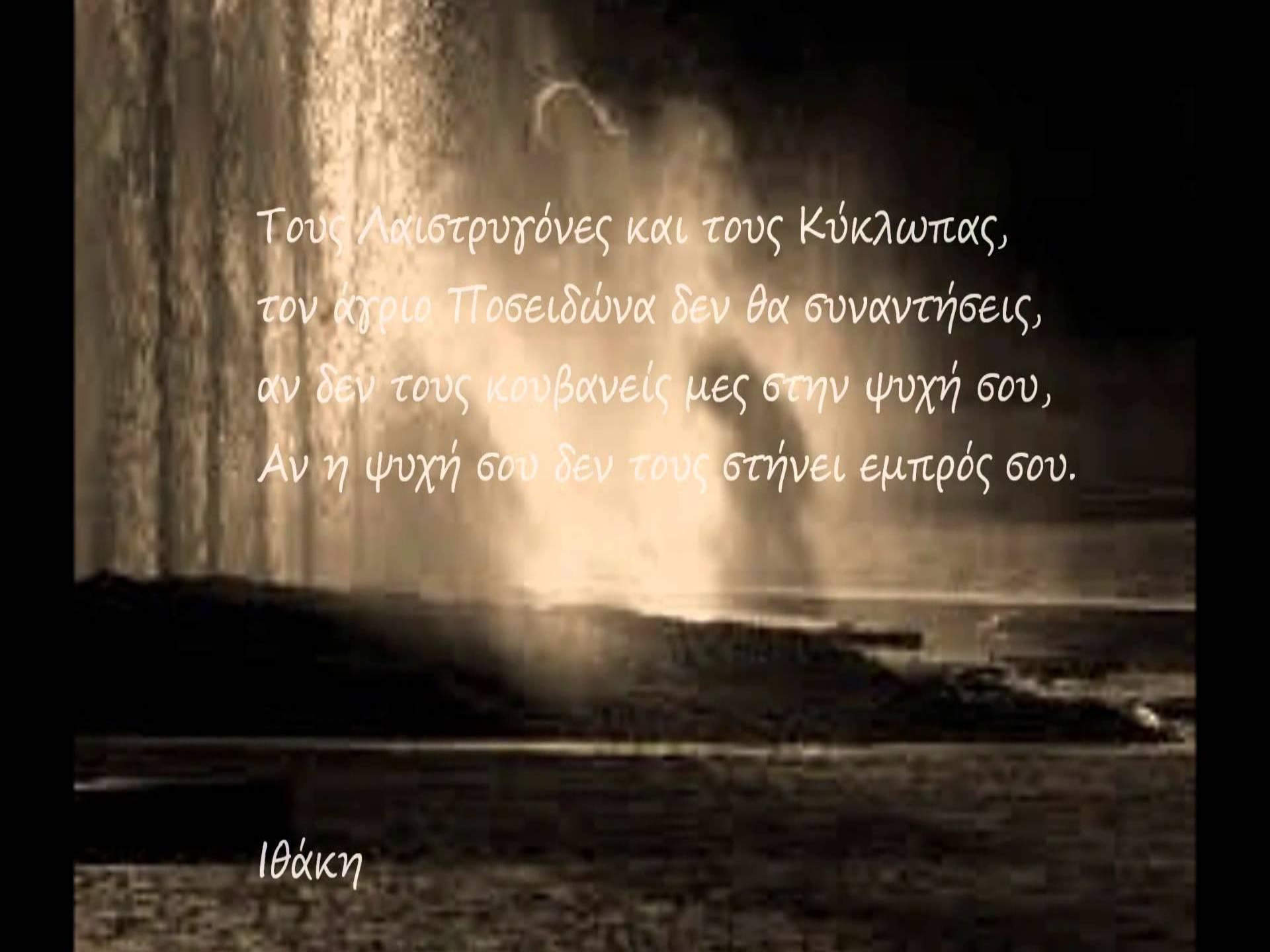
A person is sitting on a large, flat rock on a rocky shore, looking out at a body of water during sunset. The sun is low on the horizon, creating a bright reflection on the water. The sky is filled with soft, golden light. The person is wearing a dark tank top and shorts. The overall mood is peaceful and contemplative.

Μην την εξευτελίζεις
πάρνοντάς την,

Do not debase it by taking it.

A serene sunset scene over a calm body of water. The sky is a mix of orange and yellow, with the sun's glow reflecting on the water's surface. In the foreground, the dark silhouette of a sailboat's mast is visible. The background features dark, silhouetted hills or islands under the twilight sky.

να εύχεται νά `ναι μακρύς ο δρόμος,

A dramatic landscape photograph showing a sunset or sunrise. A bright, glowing light source is positioned behind a dark, rocky cliff on the left side of the frame. The light creates a strong lens flare and illuminates the sky and the water in the foreground. The overall mood is somber and contemplative.

Τους Λαιστρυχόνες και τους Κύκλωπας,
τον άγριο Ποσειδώνα δεν θα συναντήσεις,
αν δεν τους κουβανείς μες στην ψυχή σου,
Αν η ψυχή σου δεν τους στήνει εμπρός σου.

Ιθάκη

Άλλα ζητεί η ψυχή σου, γι' άλλα κλαίει.
Τον έπαινο του Δήμου και των σοφιστών,
Τα δύσκολα και τ' ανεκτίμητα εύγε.

(από το "Η Σατραπεία")
Κ.Π Καβάφης

**Έτσι η επιθυμία μοιάζουν που επέρασαν
χωρίς να εκπληρωθούν· χωρίς ν' αξιωθεί καμιά
της ηδονής μια νύχτα, ή ένα πρωί της φεγγερό.**

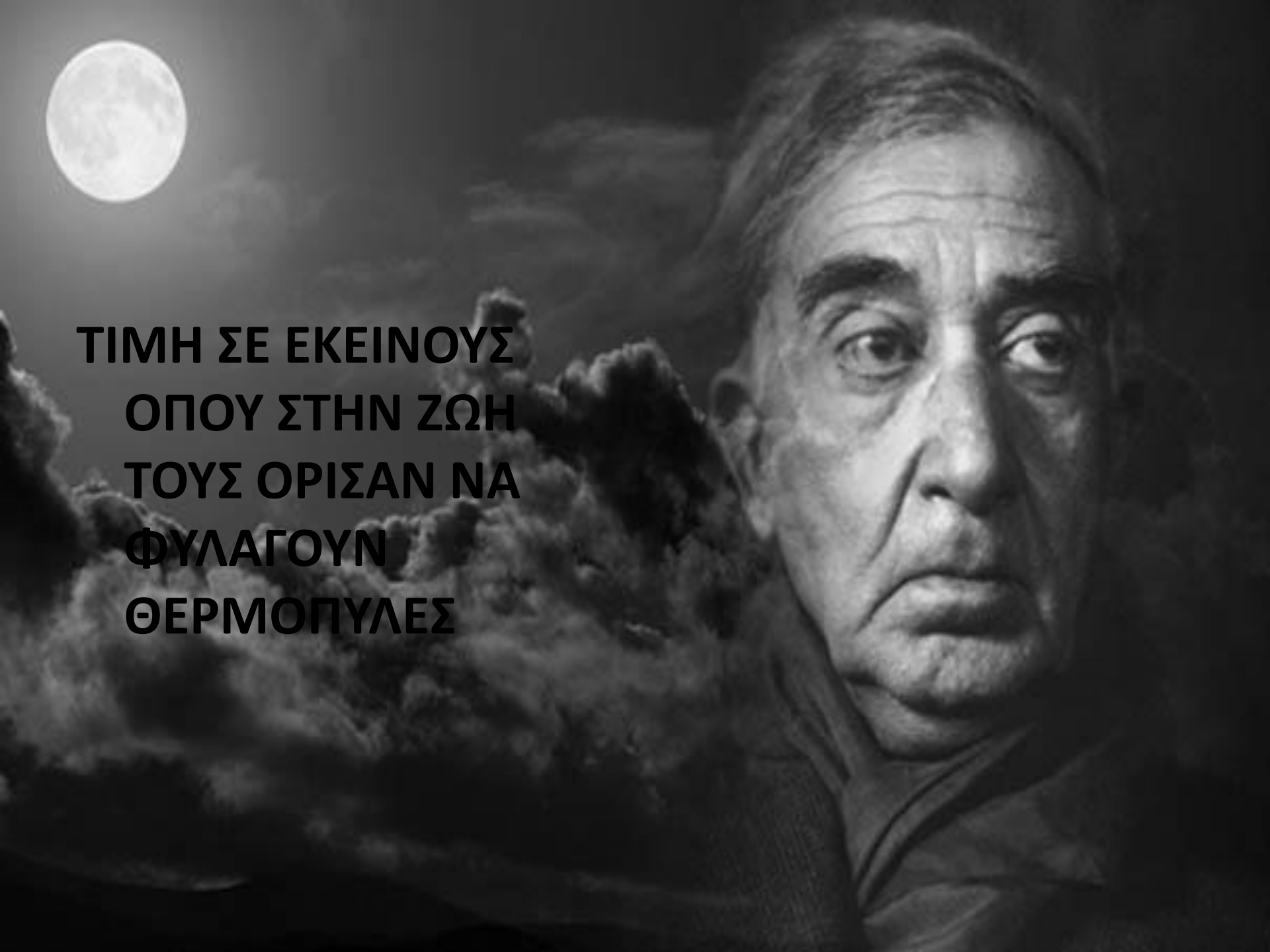

**ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ,
ΝΑ, ΤΡΑΒΟΥΜ' ΕΜΠΡΟΣ**

**Η περασμένες μέρες πίσω μένουν,
μια θλιβερή γραμμή κεριών σβυσμένων
τα πιο κοντά βγάζουν καπνόν ακόμη,
κρύα κεριά, λυωμένα, και κυρτά.**

**ΤΙΜΗ ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ
ΟΠΟΥ ΣΤΗΝ ΖΩΗ
ΤΟΥΣ ΟΡΙΣΑΝ ΝΑ
ΦΥΛΑΓΟΥΝ
ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ**

**Καινούριους τόπους δεν θα βρεις, δεν θάβρεις άλλες θάλασσες.
Η πόλις θα σε ακολουθεί. Στους δρόμους θα γυρνάς
τους ίδιους. Και στες γειτονιές τες ίδιες θα γερνάς.**

**Η Ιθάκη σ' έδωσε
τ' ωραίο ταξίδι.
Χωρίς αυτήν δεν
θάβγαινες στον
δρόμο.
Άλλα δεν έχει να
σε δώσει πια.**

ΕΠΕΣΤΡΕΦΕ ΣΥΧΝΑ
ΚΑΙ ΠΕΡΝΕ ΜΕ,
ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΑΙΣΘΗΣΙΣ

A brown, damaged leaf with several holes and jagged edges is floating on a body of water. The water is clear and shows ripples and reflections of light. The leaf's stem is visible, extending downwards. The overall scene is serene and evocative.

Βγάζει η θάλασσα κρυφή φωνή
φωνή που μπαίνει
μες στην καρδιά μας και την συγκινεί
και την ευφραίνει.

Δεν θέλω να τα βλέπω· με λυπεί η μορφή των,
και με λυπεί το πρώτο φως των να θυμούμαι.
Εμπρός κοιτάζω τ' αναμμένα μου κεριά.

